

832

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾

z dnia 3 kwietnia 2003 r.

w sprawie określenia zasad przewozu towarów niebezpiecznych statkami niepodlegającymi Konwencji SOLAS

Na podstawie art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. Nr 109, poz. 1156 oraz z 2002 r. Nr 240, poz. 2060) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa wymagania bezpieczeństwa przewozu morskiego towarów niebezpiecznych przewożonych w opakowaniach lub jako towary stałe luzem odnośnie:

- 1) dokumentów bezpieczeństwa statku i dokumentów ładunkowych;
- 2) opakowań i znakowania;
- 3) postępowania w przypadku awarii.

2. Przepisy rozporządzenia stosuje się do statków niepodlegających Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, sporządzonej w Londynie dnia 1 listopada 1974 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 61, poz. 318 i 319) wraz z Protokołem dotyczącym Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, 1974, sporządzonym w Londynie dnia 17 lutego 1978 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 61, poz. 320 i 321 oraz z 1986 r. Nr 35, poz. 177), zwanej dalej „Konwencją SOLAS”, z wyjątkiem jednostek pływających Marynarki Wojennej, Policji oraz Straży Granicznej.

3. Przepisy rozporządzenia nie mają zastosowania do:

- 1) zapasów i wyposażenia statków;
- 2) składowania towarów niebezpiecznych i obrotu nimi na terenie portu.

4. Przepisy rozporządzenia nie naruszają przepisów w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej, bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej oraz ochrony środowiska w portach morskich.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) „towarach niebezpiecznych” — rozumie się przez to ładunki niebezpieczne i substancje zanieczyszczające, które stanowią potencjalne zagrożenie dla człowieka lub środowiska morskiego w czasie ich przewozu morskiego i zostały sklasyfikowane w Rozdziale VII/2 Konwencji SOLAS oraz wyszczególnione w Kodeksie IMDG i Załączniku III do Konwencji MARPOL oraz Kodeksie BC;

- 2) „Kodeksie IMDG” — rozumie się przez to Międzynarodowy morski kodeks towarów niebezpiecznych (Dz. Urz. Min. Infr. z 2002 r. Nr 11, poz. 47);
- 3) „Kodeksie BC” — rozumie się przez to Kodeks bezpiecznego przewozu statych ładunków masowych (Dz. Urz. Min. Infr. z 2002 r. Nr 11, poz. 47);
- 4) „Konwencji MARPOL” — rozumie się przez to Międzynarodową konwencję o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki, 1973, sporządzoną w Londynie dnia 2 listopada 1973 r., zmienioną Protokołem uzupełniającym, sporządzonym w Londynie dnia 17 lutego 1978 r. (Dz. U. z 1987 r. Nr 17, poz. 101);
- 5) „przewozie morskim towarów niebezpiecznych” — rozumie się przez to załadunek i wyładunek towarów niebezpiecznych oraz przemieszczanie ich statkiem drogą morską;
- 6) „załadowcy” — rozumie się przez to podmiot, w którego imieniu lub z którego upoważnienia zawarto z przewoźnikiem umowę na przewóz towarów drogą morską;
- 7) „statku” — rozumie się przez to każdy statek morski, o którym mowa w § 1 ust. 2, towarowy lub pasażerski, przewożący towary niebezpieczne;
- 8) „krótkiej podróży morskiej” — rozumie się przez to podróż, o której mowa w Prawidle 3 w Rozdziale III Konwencji SOLAS.

§ 3. Przewóz towarów niebezpiecznych, o których mowa w § 1, statkami o pojemności brutto mniejszej niż 500, powinien odbywać się zgodnie z zasadami określonymi w:

- 1) umowach międzynarodowych w:
 - a) Rozdziale VII Konwencji SOLAS,
 - b) przepisach zalecanych w Konwencji SOLAS: Kodeksie IMDG oraz Kodeksie BC,
 - c) załączniku III do Konwencji MARPOL,
 - d) Regulaminie międzynarodowego przewozu kolejami towarów niebezpiecznych (RID), stanowiącym Aneks I Załącznika B — Przepisy ujednolicone o umowie międzynarodowego przewozu towarów kolejami (CIM) do Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF), sporządzonej w Bernie dnia 9 maja 1980 r. (Dz. U. z 1985 r. Nr 34, poz. 158 oraz z 1997 r. Nr 37, poz. 225), zwanym dalej „przepisami RID” — w zakresie oznakowania i rozmieszczenia w jednostkach transportowych,

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej — gospodarka morską, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165).

e) Umowie europejskiej, dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzonej w Genewie dnia 30 września 1957 r. (Dz. U. z 2002 r. Nr 194, poz. 1629), zwanej dalej „przepisami ADR” — w zakresie oznakowania i rozmieszczenia w jednostkach transportowych;

2) przepisach niniejszego rozporządzenia.

§ 4. 1. W czasie przewozu morskiego towarów niebezpiecznych załoga statku jest obowiązana postępować zgodnie z zasadami bezpieczeństwa określonymi w przepisach, o których mowa w § 3 pkt 1.

2. Towary niebezpieczne powinny być ładowane, rozmieszczane i zamocowane na czas trwania podróży zgodnie z zaleceniami określonymi odpowiednio w Kodeksach: IMDG oraz BC.

§ 5. 1. Każdy statek powinien posiadać zatwierdzony podręcznik mocowania ładunku zgodnie z Prawidłem 6.6 w Rozdziale VII Konwencji SOLAS.

2. Na statku przewożącym pasażerów należy umożliwić ich dostęp do ładowni lub innych pomieszczeń i miejsc na pokładzie, gdzie znajdują się towary niebezpieczne.

3. Wszystkie czynności związane z bezpieczeństwem statku w czasie przewozu towarów niebezpiecznych powinny być wpisywane do dziennika okrętowego.

§ 6. 1. Przewóz morski towarów niebezpiecznych, nieodpowiadających ściśle zaleceniom przepisów kodeksu IMDG, jest dopuszczony tylko za zgodą dyrektora urzędu morskiego właściwego terytorialnie dla portu załadunku statku.

2. Na pisemny wniosek kapitana statku dyrektor urzędu morskiego może wyrazić zgodę na transport statkami towarów niebezpiecznych w krótkich podróżach morskich zgodnie z przepisami RID lub ADR, jeżeli kapitan na piśmie potwierdzi, że przewóz tych towarów jest bezpieczny.

§ 7. Odnośnie do dokumentów bezpieczeństwa statku i dokumentów ładunkowych stosuje się przepisy Prawidła 5 w Rozdziale VII Konwencji SOLAS.

§ 8. Opakowania przeznaczone do przewozu morskiego towarów niebezpiecznych powinny spełniać wymagania określone w Prawidle 3 w Rozdziale VII Konwencji SOLAS oraz w zaleceniach Kodeksu IMDG.

§ 9. Znakowanie towarów niebezpiecznych przeznaczonych do przewozu morskiego, umieszczanie na nich nalepek oraz plakatów powinno być wykonywane zgodnie z wymaganiami określonymi w Prawidle 4 w Rozdziale VII Konwencji SOLAS oraz w zaleceniach Kodeksu IMDG.

§ 10. 1. Jeżeli statek przewożący towary niebezpieczne ulegnie wypadkowi, załoga statku jest obowiązana postępować zgodnie z zaleceniami zawartymi w poradniku postępowania wypadkowego dla statków przewożących materiały niebezpieczne (Poradnik EmS) oraz poradniku pierwszej pomocy medycznej w wypadkach obejmujących materiały niebezpieczne (Poradnik MFAG), stanowiącymi załącznik do Kodeksu IMDG.

2. W razie wypadku, o którym mowa w ust. 1, stanowiącego zagrożenie dla żeglugi innych statków, linii brzegowej lub środowiska morskiego, kapitan statku jest obowiązany do niezwłocznego przesyłania dyrektorowi urzędu morskiego właściwego terytorialnie dla miejsca zdarzenia, wszelkimi dostępnymi środkami łączności, szczegółowych informacji o wypadku, dotyczących w szczególności: pozycji, miejsca i czasu wypadku, rodzaju awarii i rodzaju oczekiwanej pomocy.

3. Do postępowania w sprawie wypadków mają zastosowanie odrębne przepisy.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Infrastruktury: w z. A. Piłat